

УДК 330.331.1:631.11

DOI 10.36919/3041-1149(Print).6-7.2025.277-283

О. Г. Платухін,
аспірант НДІ державного будівництва
та місцевого самоврядування,
Національна академія правових наук України
email: platukhin.oleksandr@gmail.com
ORCID 0009-0003-2693-8881

СПІВПРАЦЯ З МІЖНАРОДНИМИ ФІНАНСОВИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Наукова стаття присвячена з'ясуванню сучасного стану економічної безпеки України та визначенню перспектив її забезпечення за допомогою співпраці з міжнародними фінансовими організаціями. Зазначається, що в умовах активного розвитку процесів глобалізації та міжнародної економічної інтеграції заходи забезпечення економічної безпеки, повинні охоплювати: здійснення постійного моніторингу внутрішніх і зовнішніх викликів і загроз; стимулювання економічного зростання; покращення ефективності обслуговування грошових потоків у глобальній економіці; посилення регулюючої ролі держави на фінансовому ринку для покращення інвестиційного клімату тощо. На нашу думку, побудова ефективного економічного порядку дасть змогу посилити прогресивний розвиток і конкурентоспроможність держави на міжнародній арені, зміцнити соціально-економічний розвиток, що зі свого боку сприятиме мінімізації загроз економічній безпеці. Зроблено висновок, що потреба в зверненні до таких міжнародних фінансових організацій, як Міжнародний валютний фонд, Європейський банк реконструкції та розвитку, Міжнародний банк реконструкції та розвитку, виникає зазвичай тоді, коли національні уряди стикаються з проблемами, масштаби яких перевищують економічні й фінансові можливості держави. Обґрунтовано, що обсяги та тривалість залучення на субсидіарних засадах фінансової й матеріально-технічної допомоги міжнародних фінансових організацій для подолання наслідків криз базуються на положеннях міжнародного публічного права, залежать від виду та масштабу криз, політичного й соціально-економічного становища відповідної держави. Наголошено, що в умовах нових глобальних викликів і загроз економічній безпеці роль міжнародних фінансових організацій набуває вагомого значення у вирішенні соціально-економічних питань, інтеграції національних економік у світове господарство, активізації участі країн у міжнародних валютно-кредитних відносинах.

Ключові слова: національна безпека, економічна безпека, міжнародні фінансові організації, глобалізація, загрози, взаємодія.

Постановка проблеми. Економічна безпека є однією з найбільш динамічних сфер політики, обсяг якої стрімко розширюється [1]. Проблематика економічної безпеки є ключовим елементом парадигми національної безпеки багатьох, привертаючи значну увагу вітчизняних експертів і науковців, а деглобалізація – процес зниження глобальної економічної взаємозалежності – опинилася сьогодні на передньому краї поточних політичних, економічних, правових дискусій [2, с. 40].

Дослідження процесу глобалізації дає змогу зазначити позитивні тенденції в світовому розвитку, зокрема швидке економічне зростання в багатьох країнах у результаті відкриття ринків для міжнародної торгівлі, поширення новітніх технологій, зростання обсягів іноземних інвестицій, економічне зростання й підвищення рівня життя населення, створення робочих місць, суттєве розширення асортименту споживчих товарів та ін.

Зазначаючи позитивні сторони поширення глобалізації, потрібно враховувати нові проблеми й суперечності, породжені цим процесом, які є об'єктивним чинником і джерелом постійного розвитку суспільства. Ці розбіжності в сучасній науковій літературі розглядаються як глобальні

виклики, які варто розуміти як проблеми глобального характеру, що є наслідком нових трансформаційних тенденцій у розвитку світового господарства, що порушують загальну динаміку стабільного відтворення суспільно-політичних, соціально-економічних і правових міжцивілізаційних відносин у межах нового світового порядку [3, с. 102].

Виявлення й протидія загрозам національним інтересам та економічній безпеці держави в умовах глобальних викликів сьогодення набуває надзвичайно важливого значення через ряд причин політичного, соціально-економічного, технологічного й екологічного характеру. До таких варто віднести: глобальну нестабільність, що проявляється в зростанні кількості конфліктів, міжнародних санкцій, економічних криз і пандемій, вимагає від держави постійної готовності до швидкої адаптації; перебування України в умовах триваючого військового конфлікту, що створює додаткові ризики для економічної безпеки; соціальні та демографічні виклики (зростаюча нерівність, міграційні процеси, старіння населення); швидкий розвиток технологій і цифровізацію економіки, що водночас із перспективами економічного зростання створюють нові загрози.

Сучасні виклики та загрози економічній безпеці й національним інтересам України також вимагають глибокого аналізу та вироблення механізмів їх усунення та мінімізації, адже вони безпосередньо впливають на здатність держави забезпечувати стійкий економічний розвиток і підтримувати соціальну стабільність. Важливе місце в такій діяльності займає співпраця держав з міжнародними фінансовими організаціями, що потребує детального наукового аналізу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Економічна безпека традиційно є предметом дослідження значної кількості вітчизняних (М. Андрієнко, Я. Базилук, Ю. Байдін, Є. Білоусов, С. Давиденко, К. Єфремова, А. Мазараки, Т. Мельник, А. Новак, Є. Новіков, О. Резнік, І. Яковюк, Л. Янковська) та зарубіжних (Z. Brzezinski, C. D'Ambrosio, S. Huntington, M. Kahler, R. Mendelsohn, H. Nesadurai, J. Neumann, K. O'Brien, A. Pak, N. Rohde, C. Santoro, R. Tol, I. Wallerstein) науковців.

Мета статті полягає в аналізі основних викликів і загроз економічній безпеці України та на підставі цього визначенні перспектив співпраці з міжнародними фінансовими організаціями в умовах посилення глобалізаційних процесів.

Виклад основного матеріалу. Економічній безпеці за правом відводиться центральне місце в системі національної безпеки, яка є основою для належного функціонування всіх її елементів та ефективної життєдіяльності країни, гарантом її незалежності в умовах світової глобалізації та захисту вітчизняної економіки від негативного впливу зовнішніх і внутрішніх загроз. Економічна безпека являє собою певну сукупність відносин і пов'язаних з ними заходів, що забезпечують здійснення економічного суверенітету, в умовах наявності системи міжнародної економічної взаємозалежності.

Глобалізація як індикатор взаємозалежності країн світу здатна впливати на економічну безпеку будь-якої окремо взятої країни. Глобалізація економічних відносин, з одного боку, сприяє розширенню можливостей країн у досягненні прогресивної мети, з іншого – в умовах нестабільного розвитку економіки провокувати небезпеку, зокрема й економічну. Обидві тенденції можуть мати місце, але обумовлені невизначеністю виявлення наслідків глобалізації в окремо взятій країні. З одного боку, глобалізація надає нові можливості для розвитку, з іншого – створює передумови для виникнення загроз економічній безпеці [4, с. 32].

Україна як країна з перехідною економікою, яка ще й до того ж інтегрується до Європейського Союзу (далі – ЄС), постійно стикається з рядом загроз і викликів, які негативно позначаються на її економічному стані та забезпеченні національної безпеки [5, с. 210]. Експерти Всесвітнього економічного форуму до найнебезпечніших ризиків, які загрожують економічній безпеці України, відносять гостру кризу товарного постачання, міждержавний конфлікт на території України, масштабну вимушену міграцію, кіберризики та переміщення робочих місць, зумовлене широкомасштабною війною рф. Сучасні глобальні трансформації проявляються також у тому, що ризики і загрози економічній безпеці окремого суб'єкта міжнародних економічних відносин можуть значно впливати на глобальне політичне, економічне та гуманітарне середовище.

До основних зовнішніх чинників загрози економічній безпеці України науковці відносять: переважання сировинних товарів в експорті, втрату ринків на продукцію машинобудування; залежність від імпорту на багато товарів; зовнішню заборгованість; недостатній експортний і валютний контроль; нерозвиненість фінансової, організаційної, інформаційної інфраструктур

підтримки конкурентоспроможності експорту та раціональної структури імпорту; неефективне й недостатнє залучення та використання інвестицій; витік фінансових коштів з країни тощо [6, с. 48]. До зовнішніх загроз економічній безпеці України відносять також: економічну експансію домінуючих економік і військово-політичних союзів; низький рівень економічної потужності та слабкі конкурентні позиції країни на світовому ринку; російську агресію [5, с. 210].

Під впливом глобальних перетворень актуалізувалися ризики зростання вартості життя, як-от інфляція, відтік капіталу, торговельні війни, зумовлені пандемією й російською агресією та відповідно зростанням цін на продовольство й енергоносії. Також глобальні ризики пов'язані з екстремальними температурами, природними катастрофами, зростанням гео економічної конфронтації, неефективністю заходів із пом'якшення зміни клімату, руйнуванням соціальної єдності та поляризацією суспільства [7, с. 27].

Ступінь впливу внутрішніх і зовнішніх загроз на стан економічної безпеки держави постійно змінюється в зв'язку з динамічними умовами функціонування суспільства та світової економічної системи загалом. В умовах тісного взаємозв'язку та взаємозалежності внутрішніх і зовнішніх загроз наявність внутрішніх загроз економічній безпеці держави детермінує зростання зовнішніх загроз [8, с. 7]. Водночас варто вказати на взаємозв'язок і взаємозалежність основних глобальних ризиків з ризиками й загрозами економічній безпеці України. Цим пояснюється масштабна міжнародна підтримка Україні в протистоянні з агресором, до основних напрямів якої належать: кредитування, інвестування, військово-технічна допомога, гарантії подальшої підтримки, а також поява деглобалізаційних тенденцій в окремих країнах, спрямованих на мінімізацію впливу деструктивних чинників на їх національну безпеку.

Інтерпретація змісту економічної безпеки ЄС має свої особливості та пов'язана з визначенням місця цієї організації в глобальній економічній системі. Йдеться про здатність ЄС і його держав-членів успішно конкурувати в світі, що глобалізується. Водночас зміст економічної безпеки ЄС не варто розглядати поза аналізом концепцій і стратегій економічної безпеки провідних держав-членів ЄС [9, с. 25].

У будь-якому разі мета державної політики економічної безпеки полягає в забезпеченні захисту національних інтересів держави, а також основоположних інтересів її суб'єктів від комплексу викликів, внутрішніх і зовнішніх загроз, що створює можливість самостійно визначати характер і форми виробництва, види й обсяги іншої економічної діяльності, що забезпечують соціально орієнтований розвиток економіки країни.

За таких обставин координація та визначення напрямів розвитку на міжнародному рівні потребує прийняття спільних зважених рішень, а національні інтереси частіше виходять за межі державних кордонів. Поява нових ринків (іноземної валюти й капіталу, об'єднаних на глобальному рівні), нових інструментів (інтернет, інформаційні мережі), нових організацій (СОТ, багатонаціональних корпорацій), міжнародних виробничих мереж, нових правил (багатосторонні угоди з питань торгівлі, послуг, інтелектуальної власності, що обмежують прерогативи національної політики та мають обов'язкову силу для національних урядів), міжнародна міграція, а також глобальні ризики обумовлюють потребу у формуванні глобальних інститутів [3, с. 117].

Одним із основних питань глобального управління є фінансово-економічне регулювання, важливість якого в забезпеченні економічної безпеки важко переоцінити. Міжнародні фінансові організації є основними регуляторами міжнародної валютно-фінансової системи, а також суттєвим джерелом надання фінансової, технічної та аналітичної допомоги країнам, які стикаються з короткостроковими проблемами платіжного балансу або здійснюють соціально-економічні трансформації. Загострення кризових явищ у світовому господарстві актуалізує діяльність зазначених утворень, зокрема в передбаченні, запобіганні та подоланні їхніх наслідків.

До міжнародних фінансових організацій, які є основними кредиторами України, віднесені Міжнародний валютний фонд, Європейський банк реконструкції та розвитку, Міжнародний банк реконструкції та розвитку.

Зростаюча роль міжнародних фінансових організацій в умовах глобалізації економіки обумовлена такими чинниками: посилення інтернаціоналізації господарського життя та стрімкий розвиток транснаціональних корпорацій і транснаціональних банків, діяльність яких вийшла за межі національних економік; поглиблення процесів глобалізації в економічній і фінансовій

сферах; розширення міждержавних форм регулювання валютно-кредитних і фінансових відносин як складова регулювання міжнародних економічних відносин; потреба в створенні організаційних основ міждержавного механізму спільного вирішення валютно-фінансових проблем світового економічного розвитку у зв'язку з посиленням нестабільності міжнародної валютної системи та фінансових ринків [10, с. 541].

В умовах посилення глобалізації та взаємозалежності між розвиненими країнами та країнами, що розвиваються, цілі та функції зазначених організацій стали більш помітними. Для України співробітництво з міжнародними фінансовими організаціями дало також позитивні наслідки як розширення досвіду, створення відповідної законодавчої бази й оновлення механізмів державного управління, забезпечення макроекономічної та фінансової стабільності, розвитку приватного сектору, створення сприятливого середовища для економічного зростання в умовах обмеженості власних ресурсів і можливостей щодо комерційних позик на зовнішньому ринку, отримання можливості застосувати найкращий світовий досвід, технічну допомогу, аналітичні та прогнозовані дані цих організацій, що дають змогу краще оцінювати й аналізувати економічну, соціальну, макроекономічну політику на національному рівні [3, с. 128].

Водночас фахівці відмічають і недоліки у співпраці України з окремими з таких організацій, зокрема з Міжнародним валютним фондом, як-от: проблема ефективності використання отриманих коштів, адже несвочасне та/або неповне використанням запозичень з виконання умов програм структурної перебудови й макроекономічної стабілізації призводить до гальмування відповідних реформ і проєктів, перенесення чи затягування строків їхньої реалізації, в окремих випадках – до скасування виділених коштів і, як наслідок, до неефективного використання бюджетних коштів [11, с. 244–252]. Причину цього експерти вбачають у спрямуванні фінансової допомоги лише на покриття численних зовнішніх боргів, замість того, щоб використати ці кошти як ресурс для втілення в життя економічно вигідної довгострокової стратегії, стабілізації та покращення соціально-економічної ситуації, творення передумов для подальшого сталого розвитку, а також уникнення кризових явищ у майбутньому.

Стратегічними напрямками подальшої співпраці, на переконання М. В. Кульбіді, має стати: модернізація організаційних механізмів впровадження принципу геоекономічної (євроінтеграція) та соціально-економічної (технологічно-структурне оновлення, розвиток експорту, стимулювання бізнес-середовища) пріоритетності програм і проєктів міжнародних фінансових організацій в Україні; розробка середньострокової стратегії розвитку, що охоплює оптимізацію залучення ресурсів (коштів і технічної допомоги) із зовнішніх джерел, враховуючи боргове навантаження й можливості його реструктуризації; підвищення ефективності та забезпечення прозорості використання зовнішніх ресурсів у національній економіці, спрямоване на соціально-економічне зростання [12, с. 4–5].

Отже, в умовах глобалізаційних викликів і криз національного масштабу в забезпеченні економічної безпеки важливою є роль міжнародних фінансових організацій, потреба в зверненні до яких виникає зазвичай тоді, коли національні уряди стикаються з проблемами, масштаби яких перевищують економічні та фінансові можливості держави. Обсяги й тривалість залучення допомоги міжнародних фінансових організацій для подолання наслідків криз залежать від їх виду й масштабу, а також політичного та соціально-економічного становища відповідної держави.

Тривалий досвід співробітництва України з міжнародними фінансовими організаціями вказує на потребу у формуванні якісно нового підходу до загального осмислення ролі міжнародної допомоги різнопланового характеру й ресурсів таких інституцій, як взаємодоповнюючих інструментів реалізації державної політики країни, соціально-економічного розвитку та забезпечення інтересів України в міжнародних економічних відносинах. Вирішення такого типу організаційних проблем потребує не лише наявності політичної волі, а й чіткого бачення ключових завдань, виконання яких сприятиме підвищенню результативності двосторонньої співпраці.

Висновки. Отже, в умовах активного розвитку процесів глобалізації та міжнародної економічної інтеграції заходи забезпечення економічної безпеки повинні охоплювати: здійснення постійного моніторингу внутрішніх і зовнішніх викликів та загроз; стимулювання економічного зростання; покращення ефективності обслуговування грошових потоків у глобальній економіці; посилення регулюючої ролі держави на фінансовому ринку для покращення інвестиційного клімату тощо.

Побудова ефективного економічного порядку дасть змогу посилити прогресивний розвиток і конкурентоспроможність держави на міжнародній арені, зміцнити соціально-економічний розвиток, що зі свого боку сприятиме мінімізації загроз економічній безпеці.

Потреба в зверненні до таких міжнародних фінансових організацій, як Міжнародний валютний фонд, Європейський банк реконструкції та розвитку, Міжнародний банк реконструкції та розвитку, виникає зазвичай тоді, коли національні уряди стикаються з проблемами, масштаби яких перевищують економічні та фінансові можливості держави. Обсяги й тривалість залучення на субсидіарних засадах фінансової та матеріально-технічної допомоги міжнародних фінансових організацій для подолання наслідків криз базуються на положеннях міжнародного публічного права, залежать від виду й масштабу криз, політичного та соціально-економічного становища відповідної держави.

В умовах нових глобальних викликів і загроз економічній безпеці роль міжнародних фінансових організацій набуває вагомого значення у вирішенні соціально-економічних питань, інтеграції національних економік у світове господарство, активізації участі країн у міжнародних валютно-кредитних відносинах. Їхня діяльність дає змогу здійснювати помітний вплив як на розвиток національних економік, так і на функціонування міжнародного бізнесу в країнах і регіонах світу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ghiretti F. MERICS Report: From opportunity to risk. The changing economic security policies in Australia, China, the EU, Japan, South Korea, the UK and the US. 2023. URL : <https://www.merics.org/sites/default/files/2023-02/merics-report-changing-economic-security-policies-2023.pdf>
2. Туренко А. Ю. Реалізм нової політики економічної безпеки як засіб забезпечення суверенітету України. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 5. С. 39–42. DOI : <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-5/6>
3. Сіденко С., Кульбіда М. Міжнародні фінансові організації у процесах економічної модернізації країн. *Міжнародна економічна політика*. 2020. № 1–2. С. 100–136.
4. Економічна безпека в контексті глобалізації зовнішньоекономічної діяльності / Кавин О. М., Кавин С. Я., Кавин Б. Я., Кавин Я. М. *Collection of Scientific Papers «SCIENTIA»* (September 9, 2022; Singapore, Singapore). С. 30–33.
5. Климчук М. П. Реалізація політики економічної безпеки України як засіб забезпечення її суверенітету. *Актуальні питання у сучасній науці*. 2024. № 7(25). С. 198–212.
6. Державне регулювання реалізації економічного потенціалу України в умовах глобалізації : монографія / Л. А. Кравченко, О. Г. Гіндес, В. Г. Безматерних та ін. Сімферополь : Підприємство «Фенікс», 2013. 311 с.
7. Маслій О. А., Ківшик О. П., Котелевець М. М. Загрози економічній безпеці держави в умовах глобальних перетворень. *Економічний простір*. 2023. № 183. С. 25–30.
8. Третяк В. В. Економічна безпека: сутність та умови формування. *Економіка і держава* : наук. журн. 2010. № 1. С. 6–8.
9. Muratova Sh. Analysis of economic security and internal market protection practices in European Union. *Sciences of Europe*. 2020. № 47. P. 24–28.
10. Міжнародні фінанси : підручник / О. І. Рогач, А. С. Філіпенко, Т. С. Шемет та ін. ; за ред. О. І. Рогача. К. : Либідь, 2003. 784 с.
11. Лондар Л. П. Вдосконалення боргової політики як чинник підвищення рівня фінансової безпеки держави. *Стратегічні пріоритети*. 2016. № 3. С. 244–252.
12. Кульбіда М. В. Міжнародні фінансові організації у соціально-економічних процесах трансформацій країн світу : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.00.02. Київ : Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана, 2020. С. 4–5.

REFERENCES

1. Ghiretti, F. (2023). MERICS Report: From opportunity to risk. The changing economic security policies in Australia, China, the EU, Japan, South Korea, the UK and the US. URL : <https://www.merics.org/sites/default/files/2023-02/merics-report-changing-economic-security-policies-2023.pdf> (data zvernennia: 06.01.2025) [in English].
2. Turenko A. Yu. (2023). Realizm novoi polityky ekonomichnoi bezpeky yak zasib zabezpechennia suverenitetu Ukrainy [Realism of the new economic security policy as a means of ensuring the sovereignty of Ukraine]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*. № 5. S. 39–42. DOI : <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-5/6> [in Ukrainian].
3. Sidenko, S., Kulbida, M. (2020). Mizhnarodni finansovi orhanizatsii u protsesakh ekonomichnoi modernizatsii krain [International financial organizations in the processes of economic modernization of countries]. *Mizhnarodna ekonomichna polityka*. № 1–2. S. 100–136 [in Ukrainian].
4. Ekonomichna bezpeka v konteksti hlobalizatsii zovnishnoekonomichnoi diialnosti [Economic security in the context of globalization of foreign economic activity] / Kavyn, O., Kavyn, S., Kavyn, B., Kavyn, Ya. *Collection of Scientific Papers «SCIENTIA»* (September 9, 2022; Singapore). S. 30–33 [in Ukrainian].
5. Klymchuk M. P. (2024). Realizatsiia polityky ekonomichnoi bezpeky Ukrainy yak zasib zabezpechennia yii suverenitetu [Implementation of the economic security policy of Ukraine as a means of ensuring its sovereignty]. *Aktualni pyttannia u suchasni nauki*. № 7(25). S. 198–212 [in Ukrainian].
6. Derzhavne rehuliuвання realizatsii ekonomichnoho potentsialu Ukrainy v umovakh hlobalizatsii [State regulation of the realization of the economic potential of Ukraine in the context of globalization] : monohrafiia / L. A. Kravchenko, O. H. Hindes, V. H. Bezmaternykh ta in. Simferopol : Pidpriemstvo «Feniks». 2013. 311 s. [in Ukrainian].
7. Maslii, O., Kivshyk, O., Kotelevets M. (2023). Zahrozy ekonomichnoi bezpeky derzhavy v umovakh hlobalnykh peretvoren [Threats to the economic security of the state in the context of global transformations]. *Ekonomichnyi prostir*. № 183. S. 25–30 [in Ukrainian].
8. Tretiak, V. (2010). Ekonomichna bezpeka: sutnist ta umovy formuvannia [Economic security: essence and conditions of formation]. *Ekonomika i derzhava : nauk. zhurn.* № 1. 6–8 [in Ukrainian].
9. Muratova, Sh. (2020). Analysis of economic security and internal market protection practices in European Union [Analysis of economic security and internal market protection practices in European Union]. *Sciences of Europe*. № 47. S. 24–28 [in Ukrainian].
10. Mizhnarodni finansy: Pidruchnyk [International Finance: Textbook] / O. I. Rohach, A. S. Filipenko, T. S. Shemet ta in. ; za red. O. I. Rohacha. K. : Lybid, 2003. 784 [in Ukrainian].
11. Londar, L. P. (2016). Vdoskonalennia borhovoï polityky yak chynnyk pidvyshchennia rivnia finansovoi bezpeky derzhavy [Improving debt policy as a factor in increasing the level of financial security of the state]. *Stratehichni priorytety*. № 3. S. 244–252 [in Ukrainian].
12. Kulbida, M. (2020). Mizhnarodni finansovi orhanizatsii u sotsialno-ekonomichnykh protsesakh transformatsii krain svitu [International financial organizations in the socio-economic processes of transformations of countries of the world: author's abstract] : avtoref. dys. ... kand. ekon. nauk : spets. 08.00.02. Kyiv : Kyivskyi natsionalnyi ekonomichnyi universytet imeni Vadyma Hetmana. S. 4–5 [in Ukrainian].

O. G. Platukhin. COOPERATION WITH INTERNATIONAL FINANCIAL ORGANIZATIONS AS A TOOL FOR ENSURING ECONOMIC SECURITY

The scientific article is devoted to clarifying the current state of economic security of Ukraine and determining the prospects for its provision through cooperation with international financial organizations. It is noted that in the conditions of active development of globalization processes and international economic integration, measures to ensure economic security should include: constant monitoring of internal and external challenges and threats; stimulating economic growth; improving the efficiency of servicing cash flows in the global economy; strengthening the regulatory role of the state in the financial market to improve the investment climate, etc. In the author's opinion, building an effective economic order will allow to strengthen the progressive development and competitiveness

of the state in the international arena, will make it possible to strengthen socio-economic development, which, in turn, will contribute to minimizing threats to economic security. It is concluded that the need to turn to such international financial organizations as the International Monetary Fund, the European Bank for Reconstruction and Development, the International Bank for Reconstruction and Development usually arises when national governments are faced with problems whose scale exceeds the economic and financial capabilities of the state. It is substantiated that the volumes and duration of attracting financial and material and technical assistance from international financial organizations on a subsidiary basis to overcome the consequences of crises are based on the provisions of international public law, depend on the type and scale of crises, the political and socio-economic situation of the relevant state. It is emphasized that in the context of new global challenges and threats to economic security, the role of international financial organizations is gaining enormous importance in solving socio-economic issues, integrating national economies into the world economy, and increasing the participation of countries in international monetary and credit relations.

Keywords: national security, economic security, international financial organizations, globalization, threats, interaction.